

Varga Imre

Sorsalakító

*zűrzavaros még víz és föld együtt
nosza teremtsd át hass bele lelket
s mozdul a sárgömb bömböl a bábu
és a bensődben újra elindul*

*engedje el mindazt ami ő volt
ne sirassa magát hagyja el énjét
nyíljon meg a ki- és belátásnak
teste szeme bár nincs aki nézzen*

*nyelvével látja történnék benne
nyugvásból jön elő zsong minden
s oda is halkul csendjébe a szó*

*űrbe a forma abból bukik fel
meg-megtartja neve még pillanatokra
majd újra a zengő fény tölcsére Om*

Az önfelejtő fohásza

*Felejtsem el én is magamat,
Nagy boldogan felejtsem.
Önmagamból és a világból
Szédülve, zuhantva leejtsem.
Ady Endre: A békés eltávozás*

*Arcomra tavaszi ég tapad
Zsombékos néma rét a testem
A hangom már az hallhassa csak
Aki át e jaj-világi csenden*

*aki vágyik rajta túl zajon
lángoló tárgyakon is túlra
ahol már a pokolbéli malom
zaját a legyen! visszazúgja*

*Ahogy a fű, a fa – én sem értem
de látom azt mi tudhatatlan
Nincs már itt bűnöm s nincsen érdem
Mindegyik magamon túlhaladtam*

*A semmi teremt egy miccre meg
Az ürességbe hangzik el minden
Ami volt s lesz mind átremeg
És aki vagyok az a nincsen*

*Ha senki ennek a leírója
Olvasója is csak káprázat
Úr fénye rezseg hullott hóra
Jelezve csak a teremtő lázat*

Ókori pornográf töredék

(helyreállított dara; szonettesítve)

*Hérat sinaj! Hóre bazu venász.
Suri hé! Vénánim s nédukké.
Zsóra bhánam vóramacs ké-thelász.
Szurati. Hóz, húz! Penadikke.*

*Szubogod hóroz; vezet á szeráz.
Vondóm kelszító, fárazz á sekhé:
Vozdámel bezdá fuhrad'i ber ász.
Zokhézó! Zokh, khé. Forn aetó hek'é.*

*Bászatina vozéra hészí.
Vaszmála szméti, hóí színát.
Dósziko bérá: doszika tész'i.*

*Daszkala céti szór icinát.
Dzsáluga zak, zak, vézada kondzsi.
Zó kaparízse szopturu rond í'zs.*